

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ Ἱπποκρίτου ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

Ο ΘΩΡΑΞ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τὸ ἀσφαλέστερον φάρμακον κατὰ τῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως, ἣτις καταλαμβάνει ἐνίοτε μερικὰς ψυχὰς, ἐπὶ τῇ ἀναμετρήσει τῶν ἀπειλούντων τὸ Γένος ἡμῶν κινδύνων, τὸ σωτήριον ἀληθῶς φάρμακον, παρέχουσιν αὐτοὶ οὗτοι οἱ κίνδυνοι ἢ μᾶλλον ἢ πληθὺς αὐτῶν. Μόνον κατὰ τῶν καρποφόρων δένδρων ρίπτονται λίθοι, λέγει παροιμία τις, ὁ δὲ πανταχόθεν ἐνεργούμενος λιθοβολισμὸς κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ δένδρου εἶναι ἡ τρανωτέρα ἀπόδειξις τῆς πληθύος καὶ τῆς καλῆς τῶν καρπῶν του ποιότητος. Ἄς στρέψωσι τὸ βλέμμα πανταχοῦ οἱ μικρόψυχοι καὶ ἄς ἀναμετρήσωσι τοὺς λιθοβολοῦντας. Ἄπαντες ἐδοκίμασαν τοὺς καρποὺς τούτους καὶ οἱ πλεῖστοι δι' αὐτῶν ἀνετράφησαν καὶ ἀνεστήθησαν εἰς δύναμιν καὶ πολιτισμόν.

Ἀπὸ τῶν Δυνάμεων, ὧν ὁ τίτλος καὶ προστάτιδες κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς ἐξέπεσεν εἰς πικρὰν εἰρωνίαν, μέχρι τῶν γειτονικῶν ἀντιπάλων καὶ ἀντιζήλων κρατῶν, ὧν ἡ ὑπαρξὶς ὀφείλεται ἀναμφισβήτητως εἰς τὴν ἀνοχήν καὶ γενναιοδωρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος—ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ οἱ Τούρκοι ἀνωμολόγουν δημοσίᾳ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς συνταγματικῆς αὐτῶν ἀπολυτρώσεως ὅτι αὕτη εἶναι ἀδ' γλυκύτατος καρπὸς τοῦ ἑλληνικοῦ δένδρου—πάντα τὰ ἔθνη καθ' ἡμῶν σήμερον βάλλουσι τοὺς λίθους αὐτῶν, ὥσπερ ζητοῦντα ἀπὸ κοινοῦ νὰ διαδηλώσωσιν ὅτι ἓνα μόνον φοβοῦνται καὶ φθοноῦσι καὶ ἐν εἶναι τὸ κάρφος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ὁ Ἑλληνισμός.

Ἄς μὴ συμμαχοῦσι λοιπὸν μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν οἱ μικρόψυχοι, ρίπτοντες καὶ αὐτοὶ κατὰ τῆς πατρίδος αὐτῶν τὸν λίθον τῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ ἀπογοητεύσεως. Ἡ πληθὺς τῶν κινδύνων ἄς ἐνισχύσῃ τοῦναντίον αὐτοὺς καὶ ἄς τονώσῃ τὴν ψυχὴν των εἰς δύναμιν καὶ ἀντίδρασιν. Ἀντὶ λόγων πικρῶν καὶ κρίσεων αὐστηρῶν καὶ μεμψιμοίρων, εἰς πᾶσαν ξένην ἀπειλήν καὶ πάντα νέον κίνδυνον ἄς ἀντιτάσσωνται νέαι τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐκδηλώσεις ἀφοσιώσεως καὶ στοργῆς. Εἰς πᾶν νέον πάθημα, εἰς πᾶσαν ἔστω συμφορὰν, τοὺς πόνους τῆς Πατρίδος ἄς βαλσαμώνῃ ἡ ἀπαλοτέρα τῶν ἀπανταχοῦ τέκνων τῆς θωπεΐα.

Ἀληθῶς δεινὰ πάσχει ἡ Μήτηρ ἡμῶν. Ἄλλ' ἀντὶ τὴν ἐπιδεινῶσιν ἀνέμενον οἱ παντοῖοι ἐχθροί, ὅπως ταπεινώσωσι καὶ περιυβρίσωσιν αὐτήν, ἔχει ἡ Μήτηρ αὕτη θώρακα ἀδιαπέραστον καὶ πολυζήλευτον τῶν τέκνων τῆς τὰ στήθη, τὰ ἐγκλείοντα θησαυροὺς ἥρωισμοῦ, ὑπερανθρωπίνων ἀφοσιώσεων καὶ θείας ἀληθῶς αὐταπαρνησίας.

Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς βάλλουσι πάντες κατ' αὐτῆς τοὺς λίθους των.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Β'. Ματθαίου

(Κεφ. Δ' 18—23).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν¹ θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν² λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,³ βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς: Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν⁴ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς⁵ συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ⁶ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν⁷ μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Σημειώσεις.

1) Παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. Ἡ λίμνη Γεννησαρέτ, ἡ ὁποία ἀλλαχού λέγεται θάλασσα τῆς Τιβεριάδος.—2) Τὸν λεγόμενον—ὅστις προσωνυμεῖτο Κηφᾶς συριακῶς, καὶ εἰς Ἑλληνικὴν μετάφρασιν Πέτρος.—3) Ρίπτοντας τὸ μέγα δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν.—4) Καταρτίζοντας=τακτοποιοῦντας.—5) Συναγωγαῖς=οἴκοις προσευχῶν.—6) Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας.—Τὰς ἀρχὰς αἵτινες ἀπετέλουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξ ὧν ἐμελλον νὰ καταρτισθῶσιν ἄνθρωποι, μέλη τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.—7) μ α λ α κ ι α ν=ἀσθένειαν σωματικὴν ἀλλὰ καὶ διανοητικὴν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου· Κεφ. 2. ἐδ. 10—16.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔχει ληφθῇ ἡ ἀναγινωσκομένη περικοπὴ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ Ἀπόστολος ἀφ' οὗ ἐν τοῖς προηγούμενοις ἀπέδειξεν ὅτι τὰ ἔθνη δὲν ἦσαν ἄξια τῆς δικαιοσύνης διὰ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν, ἔρχεται ἡδὴ ν' ἀποδείξῃ τὸ αὐτὸ θέμα ἐν σχέσει πρὸς τοὺς Ἰουδαίους. Καταδικάζοντες τὰ ἔθνη οἱ Ἰουδαῖοι καταδικάζουσιν ἑαυτούς, διότι ἔχουσι διαπράξει τὰ αὐτὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἀποδίδουν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη. Ὅθεν ὁ θεὸς δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν πρόσωπον, ἀλλὰ θ' ἀποδώσῃ εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα του. Τὰ ἔθνη θὰ κριθῶσι κατὰ τὸν ἐμφυτον νόμον, τὸν γεγραμμένον ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν. Οἱ Ἰουδαῖοι θὰ κριθῶσι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως. Οὔτε ἡ γνῶσις τοῦ νόμου, οὔτε ἡ περιτομὴ θὰ τοὺς σώσῃ· διότι δὲν εἶναι ἡ γνῶσις τοῦ νόμου ἡ καθιστῶσα τὸν ἔχοντα ταύτην ἀρεστὸν εἰς τὸν θεόν, ἀλλ' ἡ ὑπακοὴ εἰς τὸν νόμον. Καὶ ἡ περιτομὴ εἰς οὐδὲν χρησιμεύει εἰς τοὺς παραβαίνοντας τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου.

Ἄδελφοί, λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ἡ δόξα, ἡ τιμή, ἡ εἰρήνη, θὰ εἶναι ἡ μερὶς παντός ἀνθρώπου, ὅστις πράττει τὸ ἀγαθόν, τοῦ Ἰουδαίου πρῶτον καὶ κατόπιν τοῦ Ἑλλήνος. Δὲν ὑπόσχεται ὁ Κύριος τὴν δόξαν τὴν τιμὴν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν αἰωνίαν ζωὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἤτοι εἰς τὰ ἔθνη τὰ εἰδωλολατρικά, ἀλλ' εἰς ἐκείνους οἵτινες, ἐκτὸς τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου ὄντες, ἔχουσι τηρήσῃ τὸν φυσικὸν νόμον, καὶ λατρεύσῃ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ δεχθῇ τὴν δικαιοσύνην μετὰ τῆς χάριτος, ὡς ὁ Ἰωβ, ὁ Μελχισεδέκ, οἱ Νινευίται καὶ ὁ ἐκατόνταρχος Κορνήλιος. Προτάσσει δὲ τὸν Ἰουδαῖον διότι προικισθεὶς οὗτος διὰ μεγάλων χαρίτων παρὰ τοῦ Θεοῦ ἠδύνατο ν' ἀποκτήσῃ ἀφθονωτέραν τὴν ἀμοιβήν. Διότι Ἰουδαῖοι καὶ τὰ ἔθνη πάντες θ' ἀμειφθῶσι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Ὅταν ὁ Θεὸς κρίνῃ δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψει διόλου τοὺς ἐξωτερικοὺς τίτλους ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἐμφανισθῶσι πρὸ τοῦ βήματος τῆς κρίσεως αὐτοῦ, δὲν ἐξετάζει ἐὰν ὁ κρινόμενος ὑπ' αὐτοῦ εἶναι τέκνον τοῦ Ἀβραάμ, ἡ σοφός, ἡ πλούσιος, ἡ ἱερεὺς ἡ μεγιστάν. Ἐξετάζει καὶ κρίνει μόνον τὰ ἔργα ἐκάστου. Πάντες οἱ ἔθνηοι κακῶν πράξεων θὰ τιμωρηθῶσι, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ προσωπικὴ αὐτῶν κατὰστασις. Πᾶσα ἁμαρτία εἶναι παράβασις νόμου. Πάντες λοιπὸν ἐκείνοι, οἵτινες ἁμαρτάνουσι χωρὶς νὰ ἔχωσι δεχθῇ τὸν νόμον τοῦ Μωυσέως, οὕτε νὰ ἔχωσι γνῶσιν αὐτοῦ θὰ καταδικασθῶσιν εἰς ἀπώλεια ἄνευ τοῦ νόμου τοῦ Μωυσέως. Καὶ πάντες ὅσοι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου ὄντες ἡμαρτον παραβάντες αὐτόν, ἐν ᾧ εἶχον ὑποταχθῇ εἰς αὐτόν, καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε νομοθετηθῇ καὶ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτούς, θὰ κριθῶσι καὶ θὰ καταδικασθῶσι συμφώνως εἰς τοῦτον. Ἀπώλεια καὶ κρίσις ἐκφράζουσι τὴν αὐτὴν καταδίκην. Ἄλλ' ἡ κρίσις τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἔχόντων ἐνώπιον αὐτῶν καὶ γραπτὸν τὸν νόμον, καὶ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν φυλασσόμενον, θὰ εἶναι αὐστηροτέρα. Διότι δὲν εἶναι ποσῶς ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἀκούουσιν ἀναγινωσκόμενον τὸν νόμον δίκαισι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦσι τὸν νόμον, καὶ πράττουσι πᾶν ὅ,τι ἐκεῖνος ἐπιβάλλει, αὐτοὶ μόνον θὰ τύχωσι δικαιοσύνης. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ νόμου ἐν ταῖς συναγωγαῖς, Ἑλληνιστὶ ἢ Ἑβραϊστὶ ἐλάμβανε χώραν καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὡς καὶ σήμερον ἔτι. Καὶ πατάσσει ἐνταῦθα ὁ Ἀπόστολος τοὺς Ἰουδαίους, οἵτινες ἐπαντάζοντο ἐαυτοὺς δικαίους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διότι παρίσταντο ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ ἤκουον ἀναγινωσκόμενον τὸν νόμον. Ἄλλ' ἵνα δικαιωθῇ τις καὶ σωθῇ, δὲν ἄρκει νὰ ἀκούῃ τις τὸν νόμον ἀναγινωσκόμενον, καὶ νὰ ἔχῃ γνῶσιν αὐτοῦ, πρέπει νὰ πράττῃ πᾶν ὅ,τι ἐκεῖνος διατάσσει. Ἀλλὰ τὰ ἔθνη πῶς θὰ ἠδύναντο νὰ τηρήσουν τὸν νόμον ἀφ' οὗ δὲν εἶχον γνῶσιν αὐτοῦ; Ὁ Ἀπόστολος ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην.—Ὅταν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι νόμον, ὀδηγούμενα ὑπὸ τῆς ἐμφύτου φυσικῆς αὐτῶν ὁρμῆς πράττωσι πράξεις, τὰς ὁποίας διατάσσει ὁ νόμος, τὰ ἔθνη ταῦτα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι νόμον, εἶναι αὐτοὶ εἰς ἐαυτοὺς παντὸς νόμου. Ὁ Ἀπόστολος λέγει.—Ὅταν τὰ ἔθνη, τὰ μὴ ἔχοντα τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, πράττωσι φυσικῶς ὅ,τι εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, εἶναι αὐτοὶ εἰς ἐαυτοὺς νόμος. Πάντα τὰ ἔθνη ἔχουσιν ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν ἰσχύν, ἥτις δεικνύει εἰς αὐτοὺς ὅ,τι εἶναι ἀγαθόν, καὶ ἀποτρέπει αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς κακοῦ. Δύνανται λοιπὸν νὰ πράττωσι τὸ ἀγαθόν καὶ ν' ἀποφεύγωσι καὶ τινὰς ἁμαρτίας δύνανται νὰ τιμῶσι τοὺς ἰδίους γονεῖς, νὰ βοηθῶσι τοὺς δυστυχεῖς, ν' ἀποφεύγωσι τὴν ληστείαν, τὸ ψεῦδος, τὴν πορνείαν, τὴν ἀδικίαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα, ὅταν πράττωσιν ὅ,τι ὁ νόμος λέγει χωρὶς νὰ ἔχωσι τὸν νόμον τοῦτον, δεικνύουσιν ὅτι αἱ πράξεις, ἃς ὑπαγορεύει ἢ ἀπαγορεύει ὁ νόμος εἶναι

γεγραμμένοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Οὐχὶ τὸ γράμμα οἱ χαρακτηρῆς τοῦ νόμου, ἀλλ' αἱ πράξεις τὰς ὁποίας τὸς θέλει νὰ ἐπιβάλλῃ ἢ τὰς ὁποίας θέλει ν' ἀπαγορεύσῃ. Τὰ ἔθνη, λέγει, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι λάβῃ παρὰ τοῦ γεγραπτὸν νόμον ἐπὶ λιθίνων πλακῶν, οὐ ἡ δημοσίευσίς νὰ γίνῃ εἰς αὐτοὺς τοσοῦτον ἐπιφανῶς, ὥς εἰς τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ἔχουσι ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν κανόνα, ὁ ὁποῖος ἐπιτελεῖς αὐτοὺς νὰ διακρινῇσι τὸ ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ, καὶ συνειδητοῖς αὐτῶν αὕτη θὰ εἶναι μάρτυς βεβαιουῦσα ὑπὲρ τῶν ἡ κατ' αὐτῶν· διότι, προσθίεται ὁ Ἀπόστολος, ἐξετάζωσι τὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ αἱ πράξεις αὗται διαφαισθητοῦνται ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἢ συνειδήσεσι αὐτῶν καὶ θὰ κατηγορήσῃ αὐτοὺς, ἐὰν αἱ πράξεις αὗται δὲν ἐπιτελοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ νόμου, ἢ τοῦναντίον θὰ διαλογίσωσι ταύτας ἐὰν εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Ἡ συνειδήσις αὕτη εἶναι κριτὴς τῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων ὅχι μόνον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἡμέραν τῆς Μεγάλης Κρίσεως, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Θεὸς κρίνῃ καὶ τὰς ἀποκρύφους αὐτὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων. Τότε ἡ κρίσις τῆς συνειδήσεως θὰ εἶναι ὁ κανὼν τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι παραστῶσιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ βήματος τῆς Κρίσεως ἐκείνης, ὁ Θεὸς θὰ ἀνοίξῃ τὰς συνειδήσεις αὐτῶν ὡς ἐν βιβλίον. Καὶ ἐνώπιον τοῦ κόσμου θὰ διακηρυχθῇ πᾶν ὅτι εἶναι κεκρυμμένον εἰς τὰς σελι- ταύτας, τὰς ὁποίας ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων δὲν εἶχε ποτὲ φερεῖν ἡ κρίσις. Κατόπιν θὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, σύμφωνον πρὸς τὴν κρίσιν ταύτην τοῦ ἐσωτερικοῦ κριτοῦ. ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν ἐν γένει εἶναι δυνατόν νὰ διαγνώσῃ περὶ αὐτοῦ κρίσιν τοῦ Θεοῦ, ἐὰν κατασιγάσῃ τὴν βοή- παθῶν καὶ ἀκούσῃ τὴν ἀπόκρισιν τὴν ὁποίαν εἰς τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ θὰ δώσῃ ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως. Καὶ ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ θὰ ἐξελεγχθῇ κατὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου, ἥτοι κατὰ τὴν διδασκαλίαν ταύτην τὴν ὁποίαν κηρύττω εἰς ἡμᾶς πανταχοῦ ὅπου ἀπεσταλὴν κηρύξῃ καὶ Ἀπόστολος. Καὶ διεξαχθῇ ἡ κρίσις αὕτη διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ὁρίσκει ὡς Κριτὴν τῆς ἀνθρωπότητος πάσης.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Τ' ΑΝΑΠΛΙ

— 'Ανάπλι τί δὲ χαίρεσαι· καὶ δὲν βαρεῖς παίγνιδι;
— Σὺν πῶς μοῦ λὲς νὰ χαίρωμε καὶ νὰ βαρῶ παίγνιδι,
'Οπούμ' Ἀνάπλι· ξακουστό κι' Ἀνάπλι παινεμένο,
Πέχω τὰ τόπια γιὰ χαρὰ, τσουφέκια γιὰ παίγνιδι,
Καὶ σὺ μὲ θέλεις γιὰ ραγιά, μὲ θὲς χαρτασωμένο;
— Ἀνάπλι δὸς τὰ τὰ κλειδιά, Ἀνάπλι παραδόσου,
Γιατ' ὅσο αἶμα κι' ἂν χυθῇ, θὰ τῶχεις 'στὸ λαίμω σου.
— Δὲν παραδίω γ' αὐ κλειδιά καὶ δὲν ἔχω χαμπερί.
Στὸ Πολυμῆδι κρέμονται καὶ σὺς νὰ τὰ πάσης.

ΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

F

Ἡρακλῆς

Εἶπεν ὁ ποιητής Βακχυλίδης ἀθάλλουσι παρὰ τὸν
μὸν τοῦ σοφῶς κυβερνῶντος Διὸς τὰ ἄνθη τῆς μεγαλοδ
Νίκης. Αὕτη τὴν περιλαμπή δόξαν τὴν πολυφημισί
πρέφει ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἄπαιστον δι' ὀλίγους ἐκ
θνητῶν, καὶ ὅταν τὸ μελανόν τοῦ θανάτου νέφος καλ
αὐτοῦς, ὑπολείπεται ἀσφαλῶς ἀθανάτων κλέος τῶν
ναίων ἔργων. Οὐχὶ ἐνὸς τοιούτου γενναίου ἔργου, ὁ ἀφ
τὸς στέφανος, ἀλλὰ δυσαριθμῆτων ἄθλων ἡ ἀστερόεσσα
κτινοβολία περιβάλλει τοῦ Ἡρακλέους τὸ μέτωπον, ἀ

Ἄλλ' ὕστερον πρὸς τοὺς θεοὺς ἀσεβῶν ἤρπασε τὴν Ἑλένην καὶ ἐστράτευσε μετὰ τοῦ Πειρίθου πρὸς ἄρπαγὴν τῆς γυναῖκος τοῦ Ἀτθωνέως. Ἐδουλεῖτο καὶ ἀπληθυνθερώθη μὲν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' ἐδίωχεν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄσημος ὑπὸ τοῦ μικροῦ καὶ ἀνάνδρου βασιλέως τῆς Σκύρου χρημνισθεὶς ἀπέθανεν ὁ συνοικίσας τὰς Ἀθῆνας.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΘ' ΜΑ'ΙΟΥ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

(Τέλος)

Σοφῶς ἐλέχθη ὅτι αἱ πτώσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ προσομοι-
άζουσι τὰς καταγιγidas. ἐξ ὧν διαλύονται τὰ νέφη καὶ ἀπο-
δίδεται εἰς τὸν Οὐρανὸν ἡ αἰθήρ. Οὕτω καὶ ἡ συνειδησις
τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μετὰ καταγιγidas πτώσεων, ἀναλαμβάνει
πλήρη τὴν αἰθέραν καὶ ἀπαλλάσσεται τῶν συσκριστικῶν
ἁτμῶν ἵνα μετ' αὐταπαρνήσεως ἐπιδοθῇ καὶ πάλιν εἰς τὸ
ἔργον τῆς Ἑθνικῆς ἀναγεννήσεως. Ὑψηρὲς δὲ πάντοτε τοῦ
Ἑλληνισμοῦ ἡ δυνάμις ὥς ἡ τοῦ ἀέριου ποταμοῦ, τοῦ ὁποίου
ἐν φράξῳσι καὶ παρακλώσει τοῦ ρεύματος, αὐτὸς θὰ ἐξακο-
λουθῇ ὑποθονίως ρέων, ἕως οὗ ἐκραγῇ εἰς νέαν ἐκβολήν.

Καὶ πῦρ καὶ λόγχη, καὶ ληστεῖαι καὶ πειρατεῖαι, καὶ
δηώσεις καὶ ἀτιμώσεις, καὶ σφαγαὶ καὶ ἐρεΐπια, καὶ κα-
πνὸς καὶ ὄλεθρος κατακλύζουσιν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν
Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἔμενεν ἀπόρρητον πάντοτε φρούριον ἡ ψυχὴ
τοῦ ἔθνους, καὶ ἐν αὐτῇ κατωχυροῦτο ἀκράδαντον τὸ ἑ-
θνικὸν φρόνημα, ἀκμάζον πάντοτε εἰς περισυλλογὴν δυνα-
μεως πρὸς νέους ἀγῶνας. Ἀγῶνας δὲ πολλοὺς καὶ μεγά-
λους προώρτισεν ἡ Μοῖρα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀγῶνας ἵνα δια-
φωτίσῃ τὸν κόσμον, ἀγῶνας καὶ διὰ τὰ περισώσῃ ἑαυτήν,
ἀκόμῃ καὶ ἀπὸ ὄψεων, οὓς ἐθέρομανεν εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῆς
κόλπους. Καὶ μετὰ πάλην αἰώνων, καὶ μετὰ κεραυνοὺς θρι-
άμβων, καὶ μετὰ θυσίας καὶ ὀλοκαυτώματα, ἀναγεννᾶται
ἡ Ἑλλάς εἰς νέον Βασιλείον, μικρόν, ὑπὸ ὄγκου δὲ ἑθνικῶν
ὑποχρεώσεων βεβαρημένον. Ὑπῆρξεν οὐχὶ δικαία ἡ κρίσις
τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, οἵτινες τοιαῦτα διέγραψαν τὰ ὅρια
αὐτῆς.

Θησεύς

Γοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων τῶν θεοδιμήτων ἀναξ-
 Ἡσεύς. Ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς πρὶν ἀπέλθῃ περὶ τὸν
 ρωικὸν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, τὴν πολυθρύλητον διὰ
 φόνον τῶν κακούργων πορεῖαν. Πρὶν ἀπέλθῃ εἰς Κρήτην
 τὰ τοῦ τερατώδους Ἀστερίωνος τοῦ υἱοῦ τοῦ Μίνω, τοῦ
 αὐτοῦ Μινωταύρου, κατέθηκεν ἱκετηρίαν ἐπὶ τὸν βωμὸν
 τοῦ Δελφίνου Ἀπόλλωνος, μετὰ τὸν θάνατον δ' ἐκείνου
 ὤρεσεν ἐν Τροιζίνι ναὸν Ἀρτεμίδος Σωτείρας, εἰς Φάληρον
 ἐλθὼν θύει εἰς τὸν Ποσειδῶνα, ἀναθέτει εἰς αὐτὸν τὸ
 οὐ ἐπλευσεν εἰς τὴν Κρήτην πλοῖον (τριакόντορον) καὶ
 τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου ἐλθὼν καθίδρυσε τὰ Ἰσθμια
 ἑορτήν τοῦ θεοῦ τῶν θαλασσῶν, τούτου τοῦ Ποσειδῶνος.
 Ἐν ὅσῳ εὐσεβὲς εἶναι πρὸς τοὺς θεοὺς, βοηθοῦσιν αὐτῷ
 οἱ θεοί, ὅπως πλησίον του ἵστανται καὶ κατὰ τὴν μά-
 χην πρὸς τὰς Ἀμαζόννας. Τότε καὶ τῶν κακούργων τὸν φόνον
 ῥαίοντα νομίζων ὁ ἥρως ὁ ἀγνὸς καθαίρεται καὶ ἀγνίζει-
 ται ὑπὸ τῶν ἀγνοτάτων Φυταλιδῶν. Τότε, ὡς ὁ Ἡρακλεῖς
 ἐν Ἰκαρον, καὶ αὐτὸς στρατεύσας κατὰ τῶν Θη-
 ρίων—θελόντων παρὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους ν' ἀφῃσώ-
 νων ἀτάφους τοὺς πρὸ τῶν τεχνῶν αὐτῶν πεσόντας Ἀργεί-
 ος—σηκῶναι ἐκ τῆς πεδιάδος καὶ κομίσας ἔθαψεν ἐν Ἐ-
 λευστίνῃ αὐτούς. Ὑπερασπίζει δ' ὡσαύτως κατὰ τοῦ Εὐδρυ-
 θεοὺς τοὺς Ἡρακλείδας ὁ εὐγενής, ὁ πρῶτος ἥρως, ὁ πρῶ-
 τος καταστήσας ἐλευθέρων πολιτῶν δῆμον, ὁ δικαίως διὰ
 τὸ εὐμουσον αὐτοῦ εἰκονισθεὶς ἐν τῇ λάρνακι τοῦ Κυψέλου
 ὡσαν κρατῶν.

Ἄλλ' ἂν ἡ Τιτανομαχία τοῦ 21 ἡδυνήθη νὰ καθιδρῶσθῃ τὴν μικρὰν αὐτὴν στέγην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν, εὐρὺς ὅμως καὶ ἐπίπονος διανοίγεται ὁ ὀρίζων, πρὸς ὃν ὀφείλει αὐτὴ νὰ ἔχῃ ἐστραμμένον τὸ βλέμμα. Καθὼς ἄλλοτε τῆς προμαχῆς Ἀθηνᾶς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα ἴστω κολοῦσάον ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐφανίζοντο ἡ αἰχμὴ τοῦ δόρατος καὶ ὁ λόφος τοῦ κράνους εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλέοντας, οὕτω δέον νὰ ὑφῴσται σήμερον ὑπεράνω τοῦ ἱεροῦ βράχου ὑπερῷον νοερῶς τὸ ἄγαλμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας, ὁρατὸν εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, ἐμφανίζον μακρόθεν εἰς τὰ ὄμματα αὐτῶν τὴν πολυπόθητον αὐγὴν!

Ἄλλ' ἡ ἐλευθερία τῶν ἔθνων εὐρίσκει τὴν ἀληθινὴν ἐν-
σάρκωσιν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα αὐτῶν· οὐχὶ δὲ τὸ
γενναῖον μόνον ἐν μέσῳ πολεμικῶν κινδύνων φρόνημα, ἀλλὰ
καὶ σταθερόν, καὶ μόνιμον, τὸ χαλυβδίνως ἀκαμπτον, τὸ
ἀφωσιωμένον εἰς τὴν ἰδεάν τηγς πατρίδος, τὸ μηδέποτε λη-
σμονοῦν αὐτήν, τὸ πάντοτε καθυποτάσσον τὰς σκέψεις τὰς
ἀποτυχίας εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους.

Ἄν ὁ Ἕλληνομίχθς ἐμεγαλοῦργησεν πάντοτε παλαιῶν κατὰ τῶν κατακτητῶν ἀν' αἱ ἀρεταὶ τῆς διανοίας αὐτοῦ ἀναδεικνύονται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρὸς τοὺς ἄλλους Λαοὺς ἄμιλλαν, ἀλλ' αἱ ἀρεταὶ τῶν ἀτόμων ἔχουσι τὴν μερίστην ἐθνικὴν ἀξίαν ὅταν ἐπασχοῦνται μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ μεγαλυτέρας ὁρμῆς καὶ ἐπιτηδεσιότητος ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, ὅταν

ἐνοῦνται ἐν τῇ ιδέᾳ ταύτης εἰς τὸ στάδιον ἐνθα ἀντιπα-
λαίουσιν ἀντίζηλα τὰ ἐλεύθερα Κράτη. Ἀχμάζουσιν αἱ πο-
λιτεῖαι, ὅταν συμπαυνοῦνται πάντες περὶ αὐτάς, ἵνα πρῶ-
τον ἀνήκωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ ἔπειτα εἰς ἑαυτούς. Ἐπὶ
τῆς ψυχικῆς εὐρωστίας τῶν πολιτῶν, οὐχὶ ἐπὶ τῆς διανοη-
τικῆς μόνον εὐφυΐας στηρίζεται ἡ ἰσχύς τῶν Κρατῶν. Καὶ
ἂν τὰ ἔθνη τὰ τελούντα ὑπὸ ἄρχοντας περιβεβλημένους ἀπό-
λυτον Κυβερνητικὴν ἐξουσίαν δύνανται νὰ δικαιολογῶσιν
ἀτυχήματα καὶ ἐλαττώσεις καὶ πτώσεις δι' ἀνεπάρκειαν
τῶν Κυβερνητῶν, ὅπου ὅμως πᾶσα ἐξουσία ἀπορρεῖ ἐκ τοῦ
ἔθνους καὶ εἶναι οἱ Λαοὶ κυρίαρχοι, βαρύνουσι καὶ τούτους αἱ
εὐθύναι τῆς τύχης τοῦ ἔθνους, μάλιστα δὲ βαρύνουσι τὰς
προεχούσας κοινωνικὰς τάξεις, αἵτινες καὶ ὀφείλουσι καὶ
δύνανται νὰ χειραγωγῶσι τὸν Λαὸν πρὸς τὴν ἐθνοπρεπῆ
πορείαν.

Μακαρία ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ πάσης
Ἑλληνικῆς ψυχῆς πᾶσα χαλάρωσις καὶ νάρκη τοῦ ἐθνικοῦ
αἰσθητηρίου, ὅπου ἂν ὑπάρχῃ.

Μακαρία ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ συμπαυνοῦσιν εἰς μίαν
καὶ τὴν αὐτὴν ἐνιαίαν δυνάμιν πᾶσαι αἱ διεσπαρμέναι ἐθνι-
καὶ δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος, τῆς τ' ἔσω καὶ τῆς ἔξω, ἵνα
πᾶσαι ὁμοῦ πάλλωνται εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν παλμόν, καὶ
πᾶσαι ὁμοῦ κατευθύνωνται εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν δρόμον,
πᾶσαι ὁμοῦ ἀπαρτίσωσι τὸ Κράτος!—τὸ ἄξιον καὶ ἱκανὸν
νὰ φέρῃ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Μακαρία ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν αἱ συνειδήσεις τῶν ἀτομικῶν
ἐγωισμῶν καὶ ὑπολογισμῶν καὶ σκέψεις θὰ καθυποταξῶσιν
ἑαυτὰς εἰς τὴν μίαν καὶ μεγάλην συνείδησιν τῆς Ἑλληνικῆς
Πατρίδος, ὅπως αὕτη ἀναλάβῃ ἐπὶ πασῶν τὸ σκήπτρον.

Αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη τῶν Κρατῶν δύναμις, καὶ αὕτη
ὑπάρχει ὅπου πάντες οἱ πολῖται, ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι
ἐσχάτων θεμελιῶν, συναισθάνονται ὅτι ἀνήκουσι πρῶτιστα
μὲν εἰς τὴν Πατρίδα, ἔπειτα δὲ εἰς ἑαυτούς. Δὲν ζητεῖ ἡ
Πατρίς αἵματος θυσίαν μόνον ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ εἰς τὸν βω-
μὸν αὐτῆς. Καὶ πίστιν μόνιμον ζητεῖ, καὶ πειθαρχίαν εἰς τὸ
πολιτικὸν καθῆκον τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, καὶ συνεχῆ ὑπα-
κοὴν εἰς τὴν ιδέαν τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἐὰν ἡμεῖς κα-
ταφρονῶμεν καὶ ἡμεῖς δὲν πιστεύωμεν, πῶς θὰ ἀξιώσωμεν
νὰ πιστεύσωσιν ἄλλοι;

Διὰ τοιούτων ἀρετῶν, αἵτινες εἰς τοὺς ἰθύνοντας πρὸ πάν-
των δέον νὰ ὑπάρχωσι, παρ' αὐτῶν ἐξασκούμεναι καὶ δι-
δασκόμεναι—οὕτω μόνον ἐμεγαλουργήσεν ὁ Ἑλληνισμός
εἰς τὸ παρελθόν, οὕτω ἀνεδείχθη κραταιὰ καὶ πανίσχυρος
ἡ μικρὰ αὐτοῦ ἀριθμητικὴ δύναμις. Οὕτω καὶ ὀφείλομεν νὰ

γνωρίζωμεν, οὕτω νὰ πρεσβεύωμεν, οὕτω νὰ
οὕτω νὰ πράττωμεν, οὕτω νὰ ἐμπνευσθῶμεν, ὅπως
ἐχθρὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ τοσάκις ὑποσκάψας τὴν
τοῦ, ὁ ῥίψας καὶ τὴν λάμπουσιν εἰς κλέος ἡ
Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης, καὶ τὴν κραταίαν
καὶ Ἀφρικῆς Μεγάλῃν Ἑλλάδα, καὶ τὴν ἐνδο-
τορίαν τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπως—
πλέον κατισχύσῃ εἰς τὴν περαιτέρω σταδιοδρομίαν
λάδος!

Καὶ ἀντλοῦντες ἐκ τοῦ μνημοσύνου τούτου τὴν
φῶς τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ
γόνου πρὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπεσεν ὑπὸ τὴν
βασιλῆς τῶν πόλεων, καὶ ἀνοίγοντες τὴν ψυχήν
τὴν διαθήκην τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, καὶ
ὄρθιον τὸ φρόνημα τὸ Ἑλληνικόν, δεῦτε! λάβετε
πρὸς τὰ ἀγαθὰ καὶ συνετὰ ἑκείνα βουλευμάτα
ψοῦνται οἱ Λαοὶ καὶ μεγαλύνονται τὰ ἔθνη
τὰ ἦθη τὰ πολιτικά, τὰ δυνάμενα νὰ ἐκτείνωσι
τὴν ἱστορίαν καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῆς· φῶς πρὸς τὴν
τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν ἱκανὴν νὰ ἀναδείξῃ Ἑλλάδα
δυναμένην ἄθραυστον νὰ στηρίξῃ λόγχην ἐπὶ τὴν
λεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ διὰ τῆς ἐτέρας χειρὸς τὴν
πρὸς τὴν Ἀσίαν Ἀκρόπολιν τοῦ Βοσπόρου.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Ὁ χρυσὸς ἀνεῖν ἡθικῆς ἀγωγῆς ἐν ταῖς χερσὶ
οἶου καὶ αἱ ἐπιστῆμαι ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ σοφοῦ
φθοροποιὰ ὄργανα πολλῶν θλιβερώτερων μαχαίρας
μεθύοντος ἢ μαινομένου. Καὶ ἐπιτηδεύονται, ἐὰν
οἱ παῖδες ἀστρονόμοι, χημικοί, φυσικοί, βλά-
τῃ ὠφελείας θὰ γίνωσι τῇ πατρίδι πικραῖνοι, ἂν
ἐγκαίρως ἐκ παιδῶν ἐκτροφῇ καὶ παιδεύσιν συνα-
τοὺς καὶ ἀνθρώπους χρησίμους καὶ πολίτας χρησ-
τὰς.

Ἀδ. Κορ.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Χ. Θ. Βυτίνην, Π. Π. Βρύναν, Ν. Α. Τ.
Π. Κ. Σαρατσᾶν, Π. Θ. Μεσσήνην, Δ. Τ.
Χ. ἦν, Α. Π. Βυτίνην, Χ. Π. Κόρινθον, Μ.
Φαλόβρουσον. Ζητηθεῖσαι σιραὶ σχολείων ἀπεστα-
λῆναι. Ζ. Βρίλλαν. Δὲν λησμονοῦμεν. Σεῖς;—Π. Μ. Κ.
Ἀποστολὴ βραδύτερον.

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΛΙΔΗΨΟΥ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ, ΥΠΑΤΗΣ

ΜΕΘΑΝΩΝ, ΚΥΛΛΗΝΗΣ καὶ ΚΥΘΟΥ

ὡς καὶ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ

καὶ ἐκ ΒΛΑΣΤΩΝ ΠΕΥΚΗΣ καὶ ΕΛΑΤΗΣ
Εὐρίσκονται εἰς φιάλας πρὸς ἀποστολὴν διὰ
τὴν λήψιν Ἱαματικῶν Λουτρῶν

ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

Ὁδηγαὶ χρήσεως πέμπονται δωρεὰν τῷ αἰτοῦντι

Πρότυπον φαρμακεῖον

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἐν Ἀθήναις.

Οὐματουάγια χρυστάλλινα εἰς τὸ ὀπτικὸν
κατάστημα Π. Ἀναστασίου δδ. Αἰόλου ἀρ.
210α (γωνία δδ. Σταδίου). Μεγάλῃ συλλογῇ
ἀγγλ. ξυραφίων, ψαλιδίων, μαχαίριδων κλ.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἐβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχω-
ρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Καλάμας,

Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 4 μ.μ. Διὰ Σίφον, Χανιά, Ρέ-
θυμον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, μεσημβρίαν.

Ἰνῆν, Μετιλήνην, Δαρδανέον, Χίον, Σμύρ-
νην, Ἀμυσσόν, Νέλλια, Κωνσταν-

τινέπολιν, πεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ. Κεραισσίντα, Τραν-

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7

καὶ Βόλον. μ.μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδύον,

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ.μ. (Κατ' εὐθείαν). Διὰ

Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

Σωζότρεχον, Κολώνια, Ἀρώματα
Μποτσαράκου Ὁδ. Σταδίου.

Ἡ Διάπλασις τῶν παιδῶν

διὰ, ἐφήβους καὶ νεάνιδας. Ἐκδὸς
Σάββατον. Συγδρομὴ ἐτησίᾳ Ἑσπε-
ῖα. Ἐξωτερ. φ. 8. Ἐκδότης Ν.
Πουλος. Ὁδ. Εὐριπίδου 38, ἐν Ἀθ.

Σπυρ. Π. Λάμπρου

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜ

Τρίμηνον περιοδικὸν σύγγραμ-

μὸν καὶ Φιλολογικόν. Ἐτησίᾳ

Ἑσπερ. δρ. 6. Ἐξωτερ. φ. 8.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗ

Βιβλιοδέτης τῆς Βασιλικῆς

Ἰδιοκτητὸν Ἐργοστάσιον

77. ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη

Συνιστᾶται τὸ ἐν ὁδῷ Βουλῆς
ποιεῖν Ν. Λασιθιωτάκη πρὸς
τὴν διόρθωσιν ὁρολογίων.